

IPA MC NL

Blue Rider

International Police Association MotorClub Nederland 02 2025

IN DEZE UITGAVE ONDER ANDERE:

Motortoertocht naar het zwarte woud, 12-daagse motortoeer, Herinnert u zich deze nog?, Saluut voor collega's.

06

INHOUD

uitgave 02 2025

04 ► BESTUUR IPA MC NL

05 ► VOORWOORD

06 ► MOTORTOERTOCHT NAAR HET ZWARTE WOUD

08 ► ZUID-HOLLAND UTRECHTRIT 2025

11 ► DRENTHE-RIT 16 AUGUSTUS 2025

12 ► HERINNERT U ZICH DEZE NOG?

15 ► LIMBURGRIT 2025

17 ► 12-DAAGSE MOTORTOER

21 ► MELD JE AAN BIJ DE IPA

22 ► SALUUT VOOR COLLEGA'S

22

www.ipa-mc.nl

VOORZITTER

RON VAN VEMDE

vz-motorclub@ipa-nederland.nl

SECRETARIS VICE-VOORZITTER

AART WESSELS

motorclub@ipa-nederland.nl

2E SECRETARIS ALGEMEEN BESTUURLID

FRED DE WIT

webredactie-motorclub@ipa-nederland.nl

TOERCOMMISSARIS REDACTIE

RENÉ VAN OERS

toercom1-motorclub@ipa-nederland.nl

PENNINGMEESTER

TON SPIERINGS

pm-motorclub@ipa-nederland.nl

TOERCOMMISSARIS WEBMASTER

DICK SCHAAP

toercom2-motorclub@ipa-nederland.nl

BANKREKENING

NL66 RABO 0174976100

t.n.v. IPA Nederland Afdeling Motorclub.

REDACTIE:

Aart Wessels

Voor alle actuele informatie: raadpleeg het Forum.

VORMGEVING & REALISATIE:

Otto Esselink in nauwe samenwerking met Uitgeverij PCV vof te Heerlen.

Advertenties Peter Hamers en Gerard Vlek.

COVERFOTO:

?????

UITGEVER & DRUKWERK:

PC Vlek
www.pc-vlek.com

Uitgeverij PCV vof
Peutzstraat 56,
6412 HZ Heerlen
T 045 - 5729581
E info@pc-vlek.com
I www.pc-vlek.com

VOORWOORD

Ron van Vemde

VOORZITTER

Beste IPA-MC motorvrienden,

Voor jullie ligt weer een nieuwe versie van ons bulletin.

Aan mij de eer om voor het eerst als jullie nieuwe voorzitter een voorwoord te mogen schrijven. Tja en wat schrijf je dan, vroeg ik me af. Ik heb er voor gekozen om een beetje terug, maar ook vooruit te kijken. Dat terugkijken doe ik vooral met ontzettend veel respect en waardering voor Ed Hermans. Zijn enthousiasme en steun heb ik pas na de overdracht van de "voorzitterskamer" ook persoonlijk mogen ervaren. Ed, ook langs deze weg nogmaals, hartelijk dank voor al die jaren toeloze inzet voor de IPA-MC.

Dank geldt ook voor onze toercommissarissen die de afgelopen maanden weer fantastische ritten hebben uitgezet, zelfs weer een rit in Duitsland. In dit bulletin lezen jullie daar meer over. Vaak zien we dezelfde gezichten die een rit meerijden. Een uitnodiging aan alle motorrijdende leden om toch eens een

rit mee te rijden; wel een waarschuwing vooraf... voor je 't weet ben er je aan verknocht.

Natuurlijk is motorrijden niet zonder risico's. Gelukkig bleef in de toertochten bijna altijd bij een technisch probleem. Helaas was er dit jaar een rit waarbij lichamelijk letsel is ontstaan. Gerda, ook langs deze weg heel veel beterschap en 100% herstel toegewenst.

In het landelijk IPA-bulletin was de brief opgenomen die de landelijk voorzitter Willem Schewe naar alle voorzitters had gestuurd. In onze DLV van april jl hebben ook wij hier ook over gesproken. Het zal een permanent onderwerp blijven om ook ons IPA-MC district te laten groeien. Of je nu nog in actieve dienst bent of genietend van je pensioen; er zijn steeds meer collega's die motorrijden. Spreek ze eens aan en wie weet hebben ze er nooit bij nagedacht hoe leuk samen een mooie toertocht rijden kan zijn.

Toen ik in april van Ed het stokje overnam heb ik al gezegd dat het bestuur uiteindelijk een aantal zaken moet faci-

literen zoals het hoort. Maar vooral ook dat ik hoop dat iedereen binnen ons district ook wel wil nadenken wat hij of zij voor de IPA-MC kan doen. Samen maken we immers onze IPA-MC.

De zomer ligt achter ons en de herfst en de wintermaanden met de feestdagen zitten eraan te komen. Het zijn voor velen ook vaak de maanden waarin men al dan niet in familiale kring soms terug maar vooral ook vooruit kijkt. Laten we dat ook doen met de IPA-MC.

En laat me weten wat jullie vonden van dit voorwoord en mijn verzoek om mee te willen denken.

Met een warme, collegiale groet sluit ik af, maar niet nadat ik jullie en je dierbaren veel gezondheid heb toegewenst.

Met vriendelijke groet,
Ron van Vemde.

VERSLAG IPA MC **MOTORTOERTOCHT** NAAR HET ZWARTE WOUD

door Cor Schuurmans

Op 1 juni 2025 in de vroege ochtenduren verzamelden 11 fanatieke leden van de MC van de IPA zich bij het Van der Valk hotel in Eindhoven. 11 leden variërend in leeftijd van 63 tot 79.

Doel: start van een 8-daagse trip naar het Zwarte Woud in Duitsland.

Dick, de geestelijk vader van deze trip, had de door hem gemaakte routes via de digitale weg verspreid en na de koffie werd de eerste route ingeladen. **1e stop:** Vaals, waar de lunch werd genomen. Ron had zich als voorzitter van de MC aangesloten en de eerste etappe mee gereden. Na de lunch werden alle deelnemers door Ron uitgezwaaid.

2e stop en tevens overnachtingsadres was door Dick gepland in Koblenz.

Dag 2 vertrokken we in twee groepen richting het uiteindelijke doel van de reis, Schönwald in het Zwarte Woud. Onderweg aangelegd bij de Mummelsee, wat één van de hoogte punten van deze dag had moeten worden. Helaas staken de weergoden daar een behoorlijk stokje voor.

Maar nog erger, de motor van Luuk gaf de geest. Die is uiteindelijk afgevoerd door de Adac en voor Luuk eindigde hier de reis. Luuk heeft in afwachting van een beslissing van de ANWB een aantal dagen in een hotel door mogen brengen. Toen bekend werd dat de motor niet gemaakt kon worden is Luuk huiswaarts getogen. Ik ken Luuk nog niet zo lang maar ik denk dat de ANWB nog wel een (terechte) klacht zal ontvangen.

Onderweg raakte één groep Stoffer kwijt maar die kwam gelukkig op eigen gelegenheid wat later die avond nog gezond en wel aan bij het hotel, An der Sonne in Schönwald.

Dat alle motoren in een grote garage van het hotel gestald mochten worden werd als erg attent ervaren.

Dag 3 vertrokken twee groepen richting het hoogtepunt van deze trip. Schaffhausen in Zwitserland. Waar de Rijn als een waterval naar beneden komt. Een toeristenplek bij uitstek waar we een toevallig passerende Chinese bezoeker een mooie groepsfoto lieten maken.

Na het bezoek aan Zwitserland zijn we in 1 groep terug gereden naar het hotel, maar dat werd geen feest. Veel regen, donder en bliksem begeleidden de rit en dat rijdt niet echt ontspannen. Gelukkig kwamen we er verder zonder kleerscheuren van af.

Dag 4 werd er één zonder motor. De weergoden voorspelden niet veel goeds waarna er besloten werd een cultuurdagje van te maken. Met de bus naar Triberg hebben we daar een museum en de waterval bezocht. Ook een bezoek aan de duizend klokken winkel kon niet ontbreken.

Dag 5 werd wederom een motordagje. En wat voor een dag. Prachtige route, idyllische dorpjes, en vele prachtige vergezichten maakten de motordag meer dan compleet. En het belangrijkste: het was en bleef droog.

Dag 6. Dick had in een eerder stadium al contact gelegd met de voorzitter van de IPA van de Verbindungsstelle Villingen-Schwenningen, Jürgen Ganter. Zo gebeurde het dat Jürgen Ganter met zijn lief Lisa op de motor verscheen. Hij nam ons op sleeptouw en via allerlei wegen sleurde hij ons door het Zwarte Woud. Geweldige rit, al waren ook nu de weer-

goden ons niet positief gestemd. Op zijn Brabants gezegd, wat was het een takweer.

Dag 7. De terugrit naar Koblenz stond op het programma. Omdat het weer ook nu niet veel goeds bracht hadden enkele deelnemers besloten de kortste weg naar het hotel te nemen, de overigen hebben de door Dick gemaakte route in zijn geheel gereden. Regen en dikke mist op de Schwarzwaldler Hochstrasse waren ons lot. Ca 370 km later stonden die "diehards" ook bij het hotel.

Dag 8. De terugrit naar huis. Ook nu weer voorspelden allerlei weerapps niet veel goeds. Dat was voor enkele deelnemers de reden ook nu weer voor de kortste weg te kiezen. De anderen reden, met Dick als kopman, de door Dick uitgezette route. Al was het soms

dreigend, eigenlijk hebben we het op een paar druppels na tot aan Nederland behoorlijk droog gehouden. Ook deze route, dwars door de Eiffel, was meer dan de moeite waard. Er was een heerlijke lunch in de Bikerranch Simmerath. Aan het einde van de dag werd duidelijk dat een ieder gezond en een ervaring rijker thuis was gearriveerd..

Wat nog niet door mij is beschreven is, hoe de avonden werden doorgebracht?

Daar kan ik heel kort over zijn. Want wat gebeurt er als een stuk of tien gepensioneerde dienders met een biertje achter de kiezen aan tafel zitten? Juist ja, dan komen de echte sterke verhalen uit de oude politiedoezen te voorschijn. Soms serieuze gesprekken maar vooral ook veel slappe klets. Dat leverde meer dan eens de nodige lachsalvo's op waarbij

soms tranen met tuiten werd gelachen.

En daarmee raak je direct de kern van dit soort uitstapjes. Motorrijden, goed eten en drinken, en vooral samen plezier maken. En genieten van het feit dat we dit kunnen en dat dit mogelijk is gemaakt. Ik denk dat ik namens alle deelnemers spreek, maar ik wil vooral Dick bedanken voor de organisatie van deze trip. Routes en hotels waren prima verzorgd. Dank, dank, dank daarvoor. Zeker ook dank aan René die zich meer dan eens opwierp als voorrijder.

Maar zeker ook aan alle deelnemers, zonder jullie zou het allemaal niet mogelijk zijn geweest.

Cor Schuurmans

ZUID-HOLLAND UTRECHTRIT

18 JULI 2025

Vanaf 09:30 konden we verzamelen aan de koffietafel van Zuid-Hollands grootste motordealer, Goedhart motoren in Bodegraven. We mochten de tijd nemen, er was genoeg te zien en te ontdekken. De koffie was gratis en voor al het andere "trek je portemonnee". Wat een mooie motoren stonden er in de showroom.

De route van vandaag was 172 km lang.

Kort na de start gingen we door het pareltje De Meije, een mooi stukje Zuid-Holland, waar we op het gemak doorheen tokkelden. De bewoners van De Meije hebben – al dan niet terecht – geen mooie ervaringen met grote

groepen motorrijders, vandaar het bord bij de ingang wat soms best afschrikwek-

kend kan werken. Maar wij zijn over het algemeen keurige motorrijders zonder

lawaaipijpen en we hebben ons ook nu weer uitermate beleefd gedragen.

De route volgde de grens van Zuid-Holland en Utrecht richting Vrouwenakker, waarna langs de Kromme Mijdrecht werd getoerd. Na Mijdrecht reden we door Kockengen, Haarzuilen, Woerden en Linschoten en langs de Hollandsche IJssel naar Oudewater. Een werkelijk prachtig stukje Zuid-Holland en Utrecht, waar de geschiedenis van de oude Nederlanden nog in alle kleine straatjes hangt.

Na Oudewater kwamen we langs de Oude Watertoren en de Zendmast van Lopik (de Gerbrandytoren). Dit is met 372m nog steeds het hoogste bouwwerk van Nederland. De Lekdijk werd gevolgd tot aan Schoonhoven. Vlak voor de Veer-

pont was de lunch, waarna de oversteek van de Lek wordt gemaakt richting Groot-Ammers. In de gemeente Molenlanden volgden we de Ammersekade met een schitterend uitzicht op 4 oude molens. Hierna langs de rivier De Alblas naar Alblasserdam. Onderweg zagen we genoeg oude molens en werd duidelijk waarom gemeente Molenlanden heet zoals 'ie heet.

Na Alblasserdam was er een ontmoeting met rivier de Noord die wordt gevolgd tot aan de verbinding met Lek. Daar was een korte stop bij Kinderdijk voor een korte pauze. Vervolgens reden we verder langs de Lek tot aan het veer Streefkerk-Bergstoep voor de 2e oversteek van de Lek. Vervolgens reden we langs de Knotwilgen van het riviertje De Vlist, door Haastrecht, over de Ree-

wijkse plassen richting Bodegraven door prachtige oud-Hollandsche vergezichten naar het eindpunt van de route bij McDonalds in Bodegraven. Daar werden we weer met onze neuzen in de moderne snelle Hollandse wereld gedrukt.

DRENTHE-RIT 16 AUGUSTUS 2025

door Aart Wessels

Op zaterdag 16 augustus werd voor het eerst dit jaar een rit in de "senioren"provincie Drenthe verreden. Drenthe staat bekend om zijn mooie fietsroutes en fietsvierdaagsen, die hoofdzakelijk door onze gepensioneerde medemensen worden gebruikt en verreden. Maar dat was voor organisator en nieuwbakken toercommissaris Hans Kuypers geen beletsel om een mooie rit in deze afwisselende provincie uit te zetten.

Het startpunt was bij MacDonalds aan de Griendsveenweg in Hoogeveen. MacDonalds staat natuurlijk bekend om zijn grote collectie hamburgers en aanverwante producten, maar wat minder bekend is dat ze daar ook een uitermate smakelijke kop koffie kunnen tappen. Daar werd door de deelnemers dan ook gretig gebruik van gemaakt.

In eerste instantie hadden zich 16 deelnemers aangemeld voor de rit, maar in de week voor de start kwamen er toch nog een afmelding, waardoor er uiteindelijk met 15 deelnemers werd

vertrokken. Een mooie rit van zo'n 169 km stond hen te wachten.

Het is maar goed dat vrijwel iedereen op moderne, goed afgeveerde motoren rijdt, want het eerste deel van de rit (tot aan de lunchpauze) bestond voor het leeuwendeel uit klinkerweggetjes. In het grijze verleden zou dat een garantie zijn geweest voor de toen beruchte wandelende nieren. Vandaag gelukkig dus niet.

De lunch werd genuttigd in Diever, bij Brasserie Puur. Was uitstekend verzorgd, een adresje waar we bij gelegenheid nog wel eens terug willen komen.

De lunch was meteen een mooie gelegenheid om het lichaam weer een beetje rust te gunnen, want die klinkerweggetjes voel je wel na een uurtje.

Na de lunch werden de wegen veel beter en was het een soort van zwieren en zwaaien over mooie Drentse wegen en lanen. Na een uurtje had Hans een koffiestop ingepland en daar kwamen de

verhalen los. Maar ook hier riep de klok ons weer ter verantwoording: we moesten door naar het eindpunt. In Coevorden, deze keer. Het was een prachtige route waarin helaas een ongeval plaatsvond: Gerda verloor de macht over het stuur en ging daarbij zodanig onderuit dat verder rijden voor haar geen optie meer was. Zij is met de ambulance naar het ziekenhuis vervoerd. Inmiddels is ze alweer op de been en kan ze niet wachten om weer op de motor te stappen.

HERINNERT U ZICH DEZE NOG?

Vorig jaar heeft IPA MC NL het 25-jarig jubileum gevierd. Tot nu toe is er eigenlijk iedere vijf jaar wel een feestje georganiseerd, want een lustrum mag best gevierd worden. In 2014 hebben we daarom diep in Brabant ons toenmalig 15-jarig jubileum gevierd en dat was ook een groot feest met perfecte weersomstandigheden. Hierbij vinden jullie enkele foto's die duidelijk laten zien dat we ook toen al wisten hoe we een feestje moesten organiseren.

LIMBURGRIT 2025

door Dick Schaap

20 SEPTEMBER 2025

Het was een prachtige rit op een mooie zonnige en warme dag in het Zuid-Limburgse. 11 collega's, waaronder onze Belgische vrienden Willy en Davy met 1 duo, waren present.

Verrassing was ook dat Ed Hermans en John Marechal aanwezig waren om ons uit te zwaaien.

De eigenaar/uitbater van Het Hof van Hulsberg bood ons gratis koffie aan. Dat werd natuurlijk zeer op prijs gesteld.

Er volgde een bijzondere route waar kerkdorpjes en mooie landschappen elkaar afwisselden. In Meerssen genoten we van een heerlijke lunch op het Markplein, waar plotselinge windvlagen aangaven dat het weer zou gaan veranderen.

Na de lunch, in het gebied van de Belgische Maas en het Julianakanaal werd

het een heel ander landschap. Niet verwacht, maar ook daar was het bijzonder en erg mooi.

Bij de Esso in Kinrooi (B) zijn we gestopt voor een korte pauze en aftanken tegen Belgische tarief. Daar hebben we na het raadplegen van Buienradar en het zien van de donkere luchten, besloten om de route naar Eindhoven niet te vervolgen,

maar ter plaatse de tour te beëindigen. Ieder kon vanaf hier huiswaarts. Met een klein groepje nog over de A2 richting 's Hertogenbosch.

Bij Maarheze vielen de eerste druppels en ben ik gestopt om een regenpak aan te trekken. Die worsteling was voor niets, er is tot aan huis in Noordwijk, natuurlijk geen druppel meer gevallen.

12-DAAGSE MOTORTOER

door Cor Houben

11 JUNI TOT 23 JUNI 2025

Rijders, Roger Deckers, BMW 1300 GSA, Hub Stevens, BMW R1200 RT en Cor Houben, BMW R1250 GSA.

Bij een dergelijke tocht gaat het normaliter om het maken van vele bochten, bergen en passen. Dit jaar kozen we voor een tweeledig doel. In verband met het einde van WO II, 80 jaar geleden, werd gekozen voor bezoeken aan Schloss Colditz, KZ Auswitsch-Birkenau, KZ Sachsenhausen en Technisch Museum Peenemunde. En omdat we toch in buurt waren van Berlijn bezochten we de BMW-motorfabriek.

Vooraf de route en hotels gepland en bezochten de landen, Duitsland, Slowakije, Tsjechië en Polen. In de laatstgenoemde landen is het aan te bevelen voldoende proviand en drinken mee te nemen want het is nu niet bepaald voorzien van vele eet/dranktentjes. Ook tankstations zijn in Slowakije en Tsjechië dun gezaaid. Dus op tijd tanken is aan te bevelen. Volg je een bepaald dieet neem dan zeker een "bakkerij" mee.

Dag 1 en 12 kunnen de boeken in als loei vervelend maar je moet wat om ergens te komen.

Dag 2, 12 juni, bezochten we Schloss Colditz. Echt de moeite waard. Via een tree-ticket kregen we een tablet en konden vervolgens door het de gebouwen lopen en werden via beeldschermen en geluid op de hoogte gebracht van hun geschiedenis.

Om niet in details te treden, het vluchtplan van luchtmacht officieren die er als krijgsgevangenen waren ondergebracht, was wel het meest spectaculaire plan ooit. Ze wisten de bewaking te omzeilen en bouwden een stoffen/papieren vliegtuigje geschikt voor een persoon. Via het hoogste dak werd een

rail gemaakt met als gewicht om vaart te maken een gevulde badkuip. Het kreeg voldoende vaart en het lukte de vliegenier met kunst en vliegwerk het Schloss te verlaten. Omdat het zo spectaculair was hebben enkele enthousiastelingen die kunststukje herhaald, echter nu lukte het wat minder want de landing moest al vrij snel worden ingezet. Fantastisch verhaal om te lezen op hun site. Verder was het Schloss ingericht met slaappleatsen, keukens, verblijfplaatsen met kapel op de bovenste verdieping zo kort mogelijk bij de hemel om de godsdienst te bedrijven maar ook, schrik niet, de eigenaresse vond het nodig om onder in de keldergewelven een soort verblijf te creëren waar dames hun diensten aanboden. Zo zie je maar weer, de cirkel is rond. Hieronder een foto van de ingang

Dag 3, 13 juni van Colditz reden we via een prachtig wegnnet naar het Duitse Sachsenhausen. Hier bezochten we het voormalig Naziconcentratiekamp en later Sovjetgevangeniskampen. Een uitputtingsslag heeft hier plaatsgevonden waar velen stierven van honger, dwangarbeid, mishandeling en ontberingen menonwaardig. Hieronder de foto van voormalig Naziconcentratiekamp met ook hier bij binnenkomst de beroemde spreuk "Arbeit Macht Frei"

Na al deze treurigheid bezochten we in de middag de BMW-fabriek in Berlijn. We waren getuige van de opbouw van schroef tot achter spatscherm. Adembenemend voor de BMW-rijders. Bij het aanschouwen van het "naakte" 1300 cc boxerblok raak je toch echt onder de indruk ook als niet bmw-fan. Tekst en uitleg kregen we van een ingenieur die echt wist waar het om draait. Ook bemoeide hij zich met testrijden in de meest brede zin van het woord. Je merkte dat het een echte liefhebber was. De rondleiding nam maar liefst 4 uur in beslag. Het was zeker de moeite waard.

Dag 4 en 5, 14/15 juni Op naar Tsjechië en Slowakije waar geslapen werd in Hrensko en Filipovice. Deze dagen waren echt een uitdaging voor ons als bestuurders. Het bochtenwerk deed niet onder voor de bekende Alpenlanden. Voorvoetjes op de steps om te voorkomen dat je er een klapvoet aan zou overhouden. Stuurwerk in optima forma.

Dag 6, 16 juni. Naar en door Polen. De auto's en huizen werden groter met hoge omheiningen maar de wegen waren veel slechter en vrijwel allemaal rechttoe rechtaan. Veel landbouw en weinig hoogteverschil.

Dag 7, 17 juni. Bij aankomst in Zakopane hadden we de pech dat we de laatste 30 minuten in de stromende regen reden. Prima verzorging in het hotel. Op weg naar Auschwitz-Birkenau beloofde een mooie tocht te worden. Cor had echter de pech lek gereden te hebben, mogelijk tijdens het slechte weer de dag ervoor. Noodreparatie uitgevoerd

en gereden naar een bandenboer 30 km verderop. Probleem, leveren van de band nam mogelijk 2 dagen in beslag. Er werd gekozen voor het plaatsen van een soort paddenstoel die van binnenuit werd aangebracht en zelf vulkaniserend werkt. Mooie oplossing. De band bleef de gehele reis op spanning!

Auschwitz-Birkenau werden in de middag bezocht. Een 4,5 uur durende rondleiding over een stuk landgoed en museum, weerzinwekkend. Met deze uitdrukking is zeker niet alles gezegd. Onze rondleidster/tour guide kon het goed verwoorden met de nodige emotie en dat na zoveel jaren dat zij actief was in deze rol. Zij vond het nodig dat dit verhaal verteld moest worden aan de hele wereld maar vooral op scholen. Zij was zelf lerares Duits. Woorden schieten ons te kort. We weten het allemaal maar als je er echt bij bent bekruipt je het gevoel van machteloosheid. Hoe heeft dit kunnen gebeuren. Hoe is dit te stoppen in de toekomst? Vul het zelf maar in!!

In Krakau werd overnacht. Prachtige stad die na WOII opnieuw werd opgebouwd met hulp van de Sovjets.

Dag 8, 9 en 10, 18/19/20. Warschau en Gdansk. Flink routes die niet echt uitdagend waren. Zorgen voor voldoende benzine was wel een issue. Koffie, broodjes, ijsjes etc. werden genuttigd in de tankstations omdat er verder niet veel was. Het waren bijna supermarkten.

Onderweg kreeg Hub te maken met een wel heel kleine botsing met de Dark

Queen of the Road, zoals zij zichzelf noemde. Spiegel en richtingwijzer van de motor waren door de helse vrachtauto vernield. Wachten op de "plaatselijke" politie, die met loeiende sirene kwam aankakken, duurde maar liefst 2,5 uur. Behandeling van de aanrijding nam vervolgens 1,5 uur in beslag. Beiden waren niet toegerust om tot een voor Hub acceptabele oplossing te komen. Plaats op de weg was het toverwoord. Er kon slechts pools gesproken worden dus deed de telefoon zijn werk uitstekend. Een lesje Wegenverkeerswet deed wonderen. De bumper van haar vrachtauto werd door een van de agenten recht getrokken. Wij konden door dit oponthoud van 4 uur onze weg vervolgen. Ongeleefelijk.

Dag 11, 21 juni. Peenemunde werd aangedaan en bezochten kort het Technisch Museum. Hier stond de het ontwerp van de V1 en V2 in de kinderschoenen. Terwijl Hub en Roger zich te goed deden aan een warme hap bezocht ik een door de toenmalige Sovjets achtergelaten U Boot. Hierna werd koers gezet naar het Duitse Wittstock, onze laatste overnachting.

Laatste dag, 22 juni. De verschrikkelijke terugweg naar huis. We doken van de ene in de andere file. We reden van 08.15 uur tot 19.15 uur. Bloedheet en veel, heel veel auto's.

Veel leesplezier, met vriendelijke motorgroet, Cor Houben, IPA Limburg-Zuid

BRABANTRIT

door Kees Arends

17 OKTOBER 2025

Tja, wat doe je als je weet dat je favoriete club in Brabant een toer gaat rijden en je zelf uit Brabant komt maar geen motor meer hebt. Nou, dan bel je een vriend die ook geen motor meer heeft, pakt de auto en gaat met de maten lunchen.

17 oktober 2025 hadden 9 rijders zich opgegeven voor een rit door het mooie Brabant. Uiteindelijk vielen er nog twee af maar dat maakt met zevenen rijden er niet minder gezellig op. De route die totaal 172 kilometer was, startte in Zevenbergsche Hoek. Direct na de start werd door het dorp Moerdijk en langs de randen van het Hollands Diep en de Biesbosch gereden. Hierna over Lage- en Hooze Zwaluwe richting Breda met daarna een korte pauze in het kerkdorp Teteringen. De eerste 42 km zitten er dan al op. Vervolgens zuidelijk van Breda gereden door het coulissenlandschap naar Ulvenhout. Ooit was Ulvenhout een gehucht gelegen aan de Middeleeuwseweg van Breda naar Turnhout. De naam is een samenstelling van 'ulven' en 'hout'. Dit laatste element komt zeer veel voor in plaatsnamen in

de Kempen. Het duidt op hoogstam-mig bos. Na Ulvenhout toeren rond de Galderse Meren en onder de A16 door, langs Kaarschot naar Rijsbergen voor de lunch. Kaarschot? Baarschot klinkt bekend maar Kaarschot had ik nooit van gehoord. Dat je moet gaan lunchen om je geografische kennis uit te breiden is bijzonder. Kaarschot blijkt een buurtschap in de gemeente Zundert en ligt ten noordoosten van het dorp Rijsbergen. Het is maar dat je het weet. Henri Holtz en ik waren om 11.15 uur bij het lunchadres. Ik had gelezen (dacht ik) dat de rijders 11.30 uur bij het lunchadres zouden zijn. Het personeel van Flore in Rijsbergen, waar de lunch was, kwam met de prettige mededeling dat de motorrijders niet om 11.30 maar om 12.30 uur hadden afgesproken. Efin, 12.45 uur kwamen zij aan na 80 kilometer te hebben gereden. Gezellig bijgekletst met Henri intussen met de nodige Bitter lemon en Rivella. De rijders waren goed te spreken over de rit voor de lunch. Wat er met hoogstammig bos bedoeld werd, was tijdens de rit duidelijk geworden. Er werd veel gesproken over de mooie route, met veel bossen en vanwege het

jaargetijde adembenemend mooi door zijn fraaie herfstkleuren. Er werd goed gegeten, van uiensoep tot uitsmijters, hamburgers en broodjes kroket. En het was gezellig. Buiten nog gauw even een foto maken en dan vlug verder want het was inmiddels al rond 14.00 uur en de route was nog net niet op de helft.

Ik heb het van de rijders niet meer kunnen horen, maar ook het mid-daggedeelte van de route moet erg mooi zijn geweest. Na de lunch stond een "Rondje van de Baas" op het programma om daarna richting Zundert te rijden. Een korte pauze naast de kerk van het plaatsje Nispen, even de benen strekken om daarna weer noordelijk te rijden richting Wouwse Plantage. Wouwse Plantage is van oorsprong een land-goed (omstreeks 1504) en hoe kan het ook anders, een boomrijk gebied. Het behoort tot de oudste cultuurbossen van Nederland. De eigenaar, Baron de Caters, liet rond 1845 een zomerverblijf bouwen, het kasteel Wouwscheplantage, gevolgd door diverse woningen, stallen en bijgebouwen. De route vervolgt zijn weg door een polderlandschap naar de dorpen Heerle en Moerstraten, langs Steenberg en Dinteloord tot het eindpunt in Willemstad. Willemstad is een historische vestingstad van de Zuid-waterlinie met Forten, Vestingwallen en het prachtig gerestaureerde Maurits-huis. Vandaar uit kan iedereen weer naar huis rijden. Weer een mooie dag. Het lijkt een fantastisch stoer verhaal wat ik heb geschreven, maar eigenlijk heb ik alleen maar geluncht, de wetenswaardigheden die tijdens deze mooie tocht te zien waren, is ons verteld door Dick Schaap, ere wie ere toekomt. Fantastisch Dick, waardevolle info.

Henri en ik reden weer terug richting Tilburg. Wat is het toch fijn als je een motor hebt, wij konden aansluiten in de file op die verschrikkelijke A58.

**Meld je aan
bij de grootste
politievereniging
ter wereld!**

**Opleidingen, trainingen en
uitwisselingen met collega's
van over de hele wereld!**

SALUUT VOOR COLLEGA'S

DIE HET HOOGSTE OFFER BRACHTEN

Op donderdag 12 juni was de jaarlijkse herdenking van hen die ons ontvallen zijn tijdens de dienst. De herdenking in de Tuin van Bezinning. '170 collega's die zijn omgekomen door een ongeval of door bruto geweld. We denken na over waar zij voor stonden en wat zij hebben gegeven.'

Dit jaar zijn de namen van Robert-Jan Hartman (collega Rotterdam) en Marc den Toom (Collega Limburg) op het monument bijgeschreven in het bijzijn van hun nabestaanden, collega's en vele andere belangstellenden.

'Deze plek vertelt verhalen van verschillende dienders. Verhalen over hoe zij in het leven stonden. Verhalen die we doorgeven van generatie op generatie'. In de hedendaagse wereld die er voor de politie niet eenvoudiger op is geworden en waarin velen kiezen voor zichzelf, gaven deze collega's hun leven voor waarden die veel groter zijn dan dat. Voor een waarde die soms vanzelfsprekend lijkt, maar dat niet is. Ze wa-

ren waakzaam en dienstbaar voor een veilige samenleving.'

'We zijn hier ook om stil te staan bij de betekenis van het politievak' 'Uit respect voor hen die dienstbaar waren en daarvoor het grootste offer hebben gebracht. Om ze te herdenken, om ze te eren, om ze bij ons te houden en hun nabestaanden te laten weten dat we ze niet vergeten ... nooit.'

Bijschrijving Robert-Jan Hartman

Brigadier Robert-Jan Hartman overleed op 26 november 2014 op 42-jarige leeftijd. Hij kwam ten val tijdens een teambuildingsactiviteit in het bijzijn van zijn collega's. Hij overleed zes dagen later aan de gevolgen van dit noodlottige ongeval.

Bijschrijving Marc den Toom

Motorrijder Marc den Toom kwam op 30 januari 2025 op 54-jarige leeftijd om het leven bij een tragisch ongeval. Dat gebeurde toen hij, na een verkeerscontrole, met zijn dienstmotor terugreed naar het bureau in Buchten en een voertuig wilde controleren.

Marc wilde altijd al bij de politie werken, vertelde Wilbert. 'Na zijn carrière in de financiële wereld besloot hij om zijn grote droom achterna te gaan. Bij het Team Verkeer was hij al snel helemaal op zijn plek en dat straalde hij ook uit. Hij zette alles op alles om B-motorrijder te worden. "Marc draaide zijn diensten met hart en ziel. In een wereld vol chaos en haast, bleef hij nuchter, geduldig en bedachtzaam. Hij bracht rust", vertellen zijn naaste collega's.'

Martin Cortenbach

(Bron Bulletin IPA Limburg-Noord nr 03 2025)

